

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΖ.

ΑΡΙΘ. 18

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 4 ΜΑΪΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' δλον τδ δθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἔωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ο Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (τομίας)
† Ο δραχτραμ. τῆς Ιερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

* Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης δ. Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. * Εκκλησίας Μ. I. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διαμαρτυρίαι Κουτσοβλάχων — Ἐκκλησιαστικὰ γρονικά —
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἄγιου Δημητοιανοῦ ἐπισκόπου Χιτρίδων
ἐν Κύπρῳ — Ἡ ζωηφόρος ἀνάστασις — Δικαστικὴ ἀγγελία.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΩΝ

A'.

Τῆς Κοινότητος Κρουσόβου τῆς ιερᾶς
Μητροπόλεως Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν.

Παναγιώτατε Δέσποτα

Ἄγια καὶ Ιερὰ Σύνοδος,

Οἱ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἡρόήτου εὐγνωμο-
σύνης ὑπογεγραμμένοι Ἐλληνοβλάχοι οἱ θόδοί οἱ Χρι-
στιανοὶ Κρουσόβου, τῆς ἀναξιοπαθούσης ἐσχκτίσ τοῦ
Ἐλληνισμοῦ δεινῶς δὲ δοκιμασθεῖσης καὶ δοκιμαζο-
μένης ἔτι, ἀλλ' ὅμως στερρῶς ἐχομένης τῆς πατρῷας
θρησκείας καὶ γλώσσης, τῆς ἀκροπόλεως ταύτης τῆς
Ορθοδοξίας, τέκνα πειθήνια καὶ ἀφωνιαμένα τῇ Με-
γάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ πι-
στότατοι ὑπήκοοι τῆς Αὔτου Μεγκλειότητος τοῦ Ἀνα-
κτος ἡμῶν, ἀρρήκτῳ ἡθικῷ δεσμῷ συνηνωμένοι, ἐν
ἀδικισπάστῳ συνεκτικῷ κρίκῳ κεκυρωμένῷ ὑπὸ τῶν

κοινῶν πατροπαραδότων παραδόσεων, σὺν τῇ ἐν ᾧθοις
τε καὶ ἔθιμοις κεκτημένῃ ἀφοσιώσει μετὰ τῶν ἐλληνι-
στὶ δικλεγομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, αὐθορμήτως, μετ' ἀ-
ποτροφῆς καὶ ἀγνωστήσεως, ἀποκρύπτομεν γεγω-
νικὴ τῇ φωνῇ καὶ ὁμοθύμως κατελιπάζομεν, εὐλαβῶς
διαμαρτυρίαν ποιούμενοι, ώς παντάπασιν ἔξευτελιστικὸν
καὶ μονονού παραπομένων καὶ παράκρουσιγ φρενῶν
ὑποστέχντων, τὸ ἄντικρυς μωρὸν καὶ σκηρότατον διά-
βημα τῶν εὐχριθμοτάτων ἡρυφρωνήτων, οὐ μὴν δὲ καὶ
πάστης ἀντιλήψεως ἔχεφρόνων ἀνθρώπων ἐστερημένων
προπτγχνδιστῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, τῶν, καὶ περι ἀφθόνῳ
χρυσίῳ δημηιοργηθέντων καὶ συγκρατουμένων, ἀλλ' ὅμως
μόλις τὸν ἀσήμαντον ἀριθμὸν τῶν 100 οἰκογενειῶν
ἀποκριζόντων, ἀπέναντι τοῦ συμπτγχοῦς καὶ ὄγκωδε-
στάτου ἀριθμοῦ τῶν συνφδτα τῷ ἐπιστήμῳ Κυβερνητ-
ικῷ Βιβλίῳ τῆς τελευταίκης ἀπογραφῆς 1193 οἰκογε-
νειῶν τῶν ἡμετέρων, τῶν ἀδραίων καὶ ἀστατεύτων ἐμ-
μενόντων καὶ ἀποκρομόντων ἐπιστολὴν πᾶσαν τῶν
ἐναντίων, οἵτινες, ὑπ' οὐδεμιῆς ἀλλης εὐλόγου ἀφορμῆς
ἔλκυνόμενοι εἰμὴ ὑπὸ τῆς ἀχμψεως τοῦ χρυσίου θρυ-
βωθέντες καὶ ὑπὸ τὸν εὑρυθμὸν ἥχον τῶν εἰκοσταρχάγ-
κων διεκτελεύσκοντες τὰς ἐλκαστικὰς συνειδήσεις αὐτῶν,
ἐπιζητοῦσι τὸ παντελῶς ἔγγνωστον ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς
καὶ ἀκταληπτον ὑπ' ἀμφοτέρων μειζοθάρβαρον καὶ

χιμαρίκιὸν συνονθύλευμα καὶ γλωσσικὸν ἔκτρωμα, τὴν ρωμουνικὴν γλῶσσαν, ὡς ἐκκλησιαστικὴν, καὶ περὶ κκ-τακνοῦντες εὐχερέστατα τὴν ἀπ' αἰώνων τεθεσπεισμέ-νην καὶ καθιερωμένην καὶ ἀμειώτων συμπαθειῶν παρὰ πάστιν ἀπολαύουσαν οἱερὸν τοῦ Εὐκαγγελίου Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

"Οθεν, στερρῶς περιφρουροῦντες τὰ κεκτημένα καὶ κεκυρωμένα ἡμῶν δίκαιια, στεντορείχ τῇ φωνῇ, ἐν πάσῃ νομιμοφροσύνῃ, κατηγορηματικῶς καὶ ἀκροδάντως δια-κηρύζτομεν τὴν μέχρις αἰματος ἀφοσίωσιν ἡμῶν εἰς τὴν ἄγιαν τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐν ἣ ἔφυμέν τε καὶ ἐτράχημεν καὶ ἡς τὴν Εὐκαγγελικὴν γλῶσσαν ἀπαντεῖς καὶ λαλίστα κατανοοῦμεν, καὶ πανηγυ-ρικῶς δηλοῦμεν ὅτι, ἐπ' οὐδενὶ, λόγῳ στέργομεν ν' ἀν-τικαταστήσωμεν τὸ ιερὸν καὶ ἀνεκτίμητον ἡμῶν ἀδέ-μαντα καὶ μαργαρίτην, τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσσαν τούτεστι, διὰ τοῦ γλωσσικοῦ τερπτούργηματος τῆς μιξοῦρθοδοξοῦ Σλαυορωμαουνικῆς, τῆς ἐν ταῖς παρι-στρίοις χώραις λαλουμένης, ἡς οὐδὲ λέξιν μίαν οὔτε ἡμεῖς οἱ τὸ Ἑλληνορθόδοξον πλειονοψηφοῦν καὶ δε-σπόζον στοιχεῖον ἐν τῇ κραταιᾷ Ὁθωμανικῇ Αὔτοκρ-τορίᾳ ἀποτελοῦντες ἔννοιούμεν, οὔτε αὐτοὶ οἱ δύσμοι-ροι, οἱ πάντως ἐν δακτύλοις ἀριθμούμενοι, τὰ μίσθηρνα ἀνδράποδα τὰ ὑπονομεύοντα τὴν ἑθνικὴν ἡμῶν ὑπό-στασιν καὶ σκευωροῦντα, παντὶ ἀνοσίᾳ καὶ ἀθεμίτῳ τρόπῳ, τὴν ἐπίτευξιν ιδίων καταχθονίων βλέψεων καὶ σκοπῶν.

Πεποιθότες τοίνυν ὅτι ἐν τῇ Ὅμ. Θ. Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὔτην ιερῷ Συνόδῳ εύρήσομεν τὸν τεταγ-μένον ὑπὸ τοῦ ιεροῦ νόμου μετ' αὐταπαρνήσεως προ-στάτην τῶν ἀπεκριγράπτων ἡμῶν δικιῶν καὶ ὅτι, εὐ-μενῶς πάνυ, θέλετε συντελέστε εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἑθνικῆς ἡμῶν συνειδήσεως ἐν τοῖς παροῦσι χαλεποῖς κιροῖς, ἐγγυώμενοι καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἡσυχίᾳς ἡμῶν, τῶν φιλονόμων, τῶν ἔτρυ-των καὶ φιλοτίμως μοχθούντων τοῦ μὴ παρέχειν πράγ-ματα τῇ σεβαστῇ Κυβερνήσει τοῦ γχληνοτάτου ἡμῶν Σουλτάνου, δικτελοῦμεν κατασπάζόμενοι τὴν πανίερον Αὔτης δεξιάν, τέκνα ἀφωσιωμένα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

"Ἐν Κρουστόφῳ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1907.

"Ἡ ἀναφορὰ αὕτη φέρει τὰς σφραγίδας τῆς Δη-μογεροντίας, τῶν ιερῶν ναῶν καὶ σγολῶν καθὼς καὶ τὰς τῶν δώδεκα συνοικιῶν τῆς πόλεως πρὸς δὲ τὰς ὑπαγγραφὰς τοῦ ιεροῦ κλήρου καὶ τετρακο-σίων δέκα ἐννέα οἰκογενειαρχῶν.

B'.

Τῆς Κοινότητος Μηλοβίστης τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Οἱ μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης ἀ-κρας ὄρθοδοξοὶ Ἑλληνόθλαχοι Χριστικοὶ τῆς κωμο-πόλεως Μηλοβίστης, τέκνα ἀφωσιωμένα τῇ Μητρὶ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ εὐγνώμονα τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ πιστότατοι ὑπήκοοι τῷ Ἀνακτῇ τῆς κραταιᾶς Ὁθωμανικῆς Αύ-τοκρατορίας, ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ τοῦ ὄποιου αἰγίδα ζῶμεν ἀπολαύοντες πάσης πατρικῆς μερίμνης καὶ προστασίας, ἀρρήκτως συνηνωμένοι καὶ ἐν ἀδιάσπα-στον ὅλον ἀποτελοῦντες ἐν κοινaiς παραδόσεσι καὶ ἐ-θίμοις μετὰ τῶν ἐλληνιστὶ διαλεγομένων ἀδελφῶν ἡ-μῶν, μετ' ἀποστροφῆς καὶ ἀγνωκτήσεως ἀμαρτοκη-ρύτομεν καὶ καταδικάζομεν, ὡς παντάπασιν ἔξευτε-λιστικόν καὶ ἀντικρυμάρων καὶ πάσης ἀντιλήψεως ἐχ-φρόνων ἀνθρώπων ἐστερημένων, τὸ σαθρὸν διάθημα τῶν εὐχριθμῶν ἀργυρωνήτων συμπολιτῶν ἡμῶν, ἀπέ-ναντι τοῦ ὄγκωδους ἀριθμοῦ τῶν ἡμετέρων, συμποσου-μένων εἰς 230 οἰκογενείας, ὡς ἐκ τῶν κατώθι ὑπο-γραφῶν δῆλον καθισταται, τῶν ἐπ' οὐδενὶ ἀλλω λόγῳ εἰμὴ ὑπὸ τῆς λάμψις τοῦ χρυσίου θαυμαθέντων καὶ ὑπὸ τὸν κρότον τῶν χρυσῶν είκοσαρράγκων ἐπιζητούν-των, τὴν ὅλως ἀγνωστὸν καὶ ἀκατάληπτον ὑφ' ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν ρωμουνικὴν γλῶσσαν, ὡς ἐκκλησιαστι-κὴν, κατανοοῦντων δὲ εὐχερέστερον τὴν ἀπ' αἰώνων τεθεσπεισμένην καὶ καθιερωμένην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐλ-ληνικήν.

"Οθεν, στεντορείχ τῇ φωνῇ διακηρύττοντες ἀκροδάν-τως τὴν μέχρις αἰματος ἀφοσίωσιν ἡμῶν ἐν ταῖς πα-ραδόσεσι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀγίας Ἐκκλησίας, ἐν ἣ ἔφυμέν τε καὶ ἀνετράχημεν, καὶ ἡς τὴν Εὐκαγγελικὴν γλῶσσαν καὶ λαλίστα κατανοοῦμεν, πανηγυρικῶς δηλοῦ-μεν ὅτι οὐδημῶς στέργομεν ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸν ιερὸν καὶ ἀνεκτίμητον ἀλέμαντα καὶ μαργαρίτην, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν γλῶσσαν, διὰ τοῦ γλωσσικοῦ ἔκτρωματος τῆς σλαυορωμαουνικῆς, τῆς ἐν ταῖς παρι-στρίοις χώραις λαλουμένης, ἡς οὐδὲ μίαν λέξιν ἐννοοῦ-μεν ἡμεῖς οἱ τὸ ἐλληνορθόδοξον πλειονοψηφοῦν καὶ δεσπόζον στοιχεῖον ἐν τῇ κραταιᾷ Ὁθωμ. Αὔτοκρ-τορίᾳ ἀποτελοῦντες, ἀπέναντι τῶν ἐν δακτύλοις ἀριθ-μουμένων μισθώνων ἀνδραπόδων, σκευωρούντων μισ-παντὸς μέσου ἀνοσίου τε καὶ ἀνοτίλου τὴν πραγμα-τοποίησιν ιδίων καταχθονίων βλέψ.ων καὶ σκοπῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐδραῖς πεποιθήσει ὅτι ἡ διαχήρωξις καὶ διαμαρτυρία ἡμῶν αὐτῇ ληφθήσεται προσηκόντως ὑπὸ σῷψιν ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἵνα, ἐν πᾶσι συνηνωμένοι Ἑλληνόφωνοι καὶ Βλαχόφωνοι, ὑπὲρ τοῦ γχληνοτάτου ἡμῶν Ἀνακτος εὐχόμεθα ἀπὸ κοινοῦ, διετελοῦμεν κατασπάζόμενοι τὴν πανεργηνότηταν τῆς Ἐμετέρος Θειοτάτης Παναγιότητος τέκνα ἐσεῖ ἀφωσιωμένα.

Ἐν Μηλοθίστῃ τῇ 9 Μαρτίου 1907.

Τὴν ἀναφορὰν ταύτην ὑπογράφουσι διακότοι τριάκοντα καὶ δύο Ἑλληνόθλαγοις οἰκογενειάρχαι τῆς κωμοπόλεως.

Γ'.

Παρεμφερῆ ἀναφορὰν ὑπέβαλον οἱ Ἑλληνόθλαγοι κάτοικοι τῶν κωμοπόλεων Ρέσνης καὶ Γιαγκοθεισίου ἀποκηρύττοντες καὶ καταδικάζοντες «ώς παντάπασιν ἔξευτελιστικὸν καὶ ἀντικρούς μωρὸν καὶ πάσης λογικῆς ἐστερημένον διάδημα τῶν εὔκριθμων μὲν ἀρθόντῳ δὲ χρυσῷ συγκρατουμένων συμπολιτῶν ἡμῶν (τῶν ρωμουνιζόντων), ἀνερχομένων μόλις εἰς εἴκοσιν οἰκογενείας ἐν ἀμφοτέραις ταῖς κωμοπόλεσιν ἡμῶν».

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 Μαρτίου, φέρει τὰς ὑπογραφὰς ἐννενήκοντα τεσσάρων οἰκογενειαρχῶν.

Δ'.

Οὐοίαν ταύτη ἀναφορὰν, ἐκατὸν τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρας ὑπογραφὰς φέρουσαν, ὑπέβαλον καὶ οἱ Ἑλληνόθλαγοι κάτοικοι τῶν κωμοπόλεων "Ἀνω καὶ Κάτω Μπελίσης, διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας καὶ ἀποκηρύττοντες τοὺς ὑπὸ αὐτῆς προσηκόντας δεκαπέντε συνεγγυώριους των.

Ε'.

Ταυτόσημον τῇ προηγουμένῃ ἀναφορᾷ ὑπέβαλον καὶ οἱ ἔκατὸν εἴκοσι καὶ ἑννέα Ἑλληνόθλαγοι οἰκογενειάρχαι τῆς κωμοπόλεως Γοπεσίου, ἐκδηλοῦντες τὴν ἀχράδαντον ἀχροσίωσίν των πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔλληνικὸν ἔθνος καὶ στιγματίζοντες τοὺς εὐαριθμους ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ χρυσίου ἀγρευθέντας.

Ἄπασαι δὲ αἱ ἀναφοραι αὗται τῶν ὑπὸ τὴν εράν μητρόπολιν Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν ὑπαγο-

μένων κωμοπόλεων τούτων, φέρουσι τὰς σφραγίδας τῶν Ἱερῶν Ἐκκλησιῶν καὶ συολῶν, καθὼς καὶ τὰς μικταρικὰς τοιαύτας.

ΣΤ'.

Τῆς Κοινότητος Νεβέσκης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Παγαγιώτατε.

Ἄπεισις φήμη ἐνέσκηψεν ὡς κεραυνός εἰς τὴν ἡμετέραν ὄρθιδοξον ἑλληνικὴν Κοινότητα Νεβέσκης, ὑπαγομένην διοικητικῶς εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Φλωρίνης καὶ θρησκευτικῶς εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Καστορίας. Ἡ ρωμουνικὴ προπαγάνδα, ἣν ἀποτροπιάζεται σύμπα; ὁ πληθυσμὸς τῆς ἡμετέρης ἀνθηρᾶς Κοινότητος, ἥποι ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, ἔξαπατῶσα τὴν Σεβαστὴν Κυθέρωντιν, ζητεῖ νὰ καταπιέσῃ τὴν ὑμετέραν Παναγιότηταν καὶ τὴν Σεβαστὴν Κυθέρωντιν πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς Σχολές τῆς ρωμουνικῆς γλώσσης, τὴν ὄποιαν ἐγνοοῦμεν καὶ ἀποστρεφόμεθα.

Ἡ Κοινότης ἡμῶν ἀποτελεῖται ἐκ 304 ἑλληνικῶν ὄρθιδοξῶν οἰκογενειῶν μεγχειμπόρων, τραπεζιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, δυνάμεθα δὲ νὰ καυχηθῶμεν δισκυρίζόμενοι ὅτι λόγω πολιτισμοῦ, ἀναπτύζεως καὶ πλούτου εἱρισκόμεθα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἀνθηρῶν Κοινοτήτων τῆς Μακεδονίας. Ἡ χρυσὴ σαγήνη τοῦ ρωμουνισμοῦ ἔγγειος μέχρι σήμερον 22 οἰκογενείς ἀργυρωνήτους, ἐξ ὧν αἱ μὲν ἀποτελοῦνται ἐξ ὄντην ρουμουνοδιδικούλων, αἱ δὲ ἐξ ἀνθηρῶπων τῆς ηκτωτάτης ὑποστάθμης τῆς ἡμετέρης Κοινότητος, μισθωτοὺς πάντας, τοὺς ὅποιους δὲν ἡξιώσκεμεν ἡμεῖς νὰ προσλέψωμεν ὡς ὑπηρέτας ἡμῶν. Καὶ δὲν λέγομεν ὑπερβολάς, Παναγιώτατε ἡς ἀποστείλη ἡ Σεβαστὴ Κυθέρωντιν καὶ ἡ ἡμετέρα Παναγιότης οἰονδήποτε ὑμῶν ἀντιπρόσωπον καὶ θὰ πεισθῇ διτι οἰχδήποτε ἐκ μέρους ἡμῶν διαβεβαίωσις τυγχάνει ἡττων τῆς ἀληθείας. Θεωροῦμεν δὲ σκόπιμον νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ἡμετέραν θεοφρούρητον κορυφὴν, ὅπως προτρέψῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας νὰ ἀποστείλωσι, κρυφίως καὶ λάθρῳ, πράκτορας αὐτῆς πιστόν καὶ ἔξακριβώσῃ ἐπιτοπίως τὸ ἀπαγγελόν τῶν ἐκθέσεων τῶν ρωμουνιοδιδικούλων, οἵτινες εἶναι πλείονες τῶν μαζητῶν, καὶ τοῦτο διότι λυπούμεθα βλέποντες σπαταλώμενον χρῆμα ἐπὶ ματαίῳ παχρ' ἔθνους πρὸς τὸ ὄποιον οὐδεὶς ἄλλος δεσμὸς συνδέει ἡμῖς ἡ μόνον ὁ χριστιανισμὸς καὶ περὶ τοῦ ὄποιου, ὃν καὶ ἡμεῖς ἔνηκομεν εἰς ἄλλο γένος, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐνδικφερώμεθα, ὡς τέ-

κυριαρχόντων μιζής καὶ τῆς αὐτῆς κολυμβήθηρξ. Δέν περι-
αυτολογοῦμεν, Πανχαγιώτατε, διότι δέν ἔχομεν ἀνάγ-
κην οὐδενός, οὔτε ἐζητήσαμεν οὔτε θὰ καταδεχθῶμεν
νὰ ἐπικιτήσωμεν ποτε, οὔτε περὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ.
'Εκκλησίας οὔτε περὸς ἄλλης τινὸς πηγῆς οὐδὲ ὄδιολὸν
διὰ τὰς Σχολὰς καὶ Ἐκκλησίας ἡμῶν. 'Ορθόδοξος 'Ελ-
λην τῆς ἡμ. Καινότητος καὶ πιστὸς ὑπήκοος τῆς κρα-
τικῆς Αὐτοκρατορίκες, ὁ Μιχαλάκη Τσίρλη ἐφέντης, δι-
ιδίων ἐξόδων, ἐκ βέθρων ἀνήγειρε τὴν 'Εκκλησίαν τῆς
ἡμ. Κωμοπόλεως, μίαν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων καθ'
ὅλην τὴν Μακεδονίκην· ἡ ἀείμνηστος αὐτοῦ σύζυγος,
ἰδίῃ αὐτῆς διπλάνη, ἔκτισε καὶ θὺ συντηρῇ εἰς αἰώνα
τὸν ἀπαντα ἐλληνικὸν παρθεναγωγεῖον, τῇ γενναίᾳ δὲ
συνδρομῇ ἐκείνων καὶ τῶν πολιτῶν ἀνηγέρθη τὸ ἡμέ-
τερον ἀρρεναγωγεῖον ἃνευ οὐδεμιᾶς ἐξωθεν συνδρομῆς.
'Εξοδεύουμεν ἐτησίως ὑπὲρ τὰς τριακοσίας (300) ὅλων.
λίρας διὰ τὰς ὁρθοδοξίους ἐλληνικὰς σχολὰς, τῇ συνδρο-
μῇ τῶν γενναίων καὶ φιλογενεστάτων συμπολιτῶν μας,
οὐδέποτε δὲ εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην οὔτε θὰ εὑρεθῶ-
μέν ποτε νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν συνδρομὴν συλλόγων,
προπαγανθῶν ἥ καὶ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας·
ἐνῷ τὰν πατερινού, οἱ εὐχριθμοὶ μισθωτοὶ ρωμουνίζοντες,
χωρὶς νὰ παστρέρωσιν οὐδὲ ὄδιολὸν πρὸς συντήρησιν τοῦ
πλατωνικοῦ ρωμουνιτιμοῦ, προτποιούνται ὅτι ρωμουνί-
ζωσιν ὅπως συντηρῶνται, μὴ ἔχοντες ἄλλον πόρον ζωῆς,
ἐκ τοῦ ἀρθρόνως, ἄλλα καὶ ἀσκόπως, ρέοντος ρωμουνί-
κου χρυσοῦ.

Διὰ ταῦτα, Πανχαγιώτατε, ἵαν φειδηθε τῆς
ζωῆς καὶ τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν τῶν πνευματικῶν
τέκνων Σας, ἐν τῇ εὐθυκρισίᾳ Ὑμῶν, μετὰ τῆς Ἀγίας
καὶ Ἱερᾶς Συνόδου σκεψάμενοι εὐθαρσῶς, μὴ θελήσητε,
πρὸς Θεοῦ, νὰ ἐνδιώτητε εἰς τὰς ἀδίκους ἀξιώσιες τῶν
ἥμ. ἐγθρῶν, ἐπιδιωκόντων τὴν στρέθλωσιν καὶ τὸν
καταναγκασμὸν τῆς ἡμ. ἐθνικῆς συνειδήσεως. Συνε-
δησιν ἀκοινωνῆ ἔχοντες τῆς ἡμ. φυλῆς, οὐδέποτε θὰ
ἀπεμπολήσωμεν τὰς ιερὰς ἡμῶν συνκισθήματα οὐδὲ φο-
βούμεθα ἄλλον τινὰ ἐν τῷ κόσμῳ περὸς τὸν Θεόν.
'Εὰν δὲ, δὴ γένοιτο, πεισθῆ ἥ 'Υμετέρχ Πανχαγιότης
καὶ ἡ περὶ αὐτὴν σεπτὴ χορεία τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων
νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὰς 'Εκκλησίας καὶ Σχολὰς ἡμῶν
εἰσαγωγὴν τῆς ρωμουνικῆς γλώσσης, ἦν ἀποτροπια-
ζόμεθα ὡς ξένην ἔγνωστον καὶ ἀσύμφωνον πρὸς τὰς
ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις, φρικτὸν εἴπειν, Πανχαγιώτα-
τε, ἐπιτρέψατε ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ ἡμῶν νὰ εἰπωμεν·
προκειμένου νὰ ἀπολέσωμεν τὴν γλυκεῖν καὶ θεσπέ-
σιον ἡμῶν γλώσσαν, θὰ προτιμήσωμεν νὰ προσκρη-
θῶμεν εἰς ἄλλην τινὰ 'Εκκλησίαν ἥ, τὸ πολὺ, νὰ πέσω-
μεν θύμη πάντες εἰς τὸ κατώφλιον τῶν 'Εκκλησιῶν

καὶ Σχολῶν ἡμῶν, διότι ἀμητρός τε καὶ πατρός καὶ
τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἐστιν ἡ πα-
τρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μεζονι-
μοὶς καὶ παρὸς θεοῖς καὶ παρὸς ἀνθρώποις τοῖς νοῦν
ἔχουσι».

'Ἐν Νεόεσκη τῇ 25 Μαρτίου 1907ον.

'Η ἀναφορὰ αὕτη ὑπογράφεται παρὰ ἔκατὸν
ὄγδοηκοντα ἥξ 'Ελληνοβλάχων σίκογενειαρχῶν.

Z'.

Τῶν 'Ελληνοβλάχων κατοίκων τῆς πόλεως

Σερβίων τῆς ιερᾶς Μητροπόλεως

Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Οἱ εὐσεβέστατος ὑποφεινόμενοι κάτοικοι τῆς πόλεως
Σερβίων, πιστοὶ ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ
σεπτοῦ ἡμῶν 'Ανακτος Σουλτάν 'Αθεδούλ Χανίτ
αὐθέντου ἡμῶν καὶ τέκνα γνήσια καὶ ἀφωσιωμένα τῆς
Μητρός Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας, οτερρῶς
έχόμενοι τῶν πατέρων καὶ, πιστῶς καὶ ἀκραδάντως, τῷ
Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ προσκείμενοι, δηλούμεν διὰ
τῆς παρούσης ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς, δῆτα ἡμεν, ἐ-
σμέν καὶ ἐσφύεικ 'Ελληνες γνήσιοι, οὐδὲν διαφέροντες
τῶν συνοίκων ἡμῶν 'Ελληνοφώνων τό τε αἰσθημα καὶ
τούς πόθους ἀδελφῶν ἡμῶν.

'Ἐὰν δὲ, ἔκτος τῆς καθαρᾶς ἐλληνικῆς γλώσσης, ἥ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ σχολείῳ καὶ τῇ διεξαγωγῇ
τοῦ ἐμπορίου ἡμῶν χρώμ. θυ, ἐστιν ὅτε μεταχειρίζομε-
θα καὶ παρεφθαρμένον γλωσσικὸν ἰδίωμα ἀνάμικτον-
έξ ἐλληνικῶν καὶ διεφθαρμένων ἄλλων λέξεων καὶ φρά-
σεων, τοῦτο δέν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἐστω καὶ ἐλά-
χιστον δειγματος ἄλλης ἐθνικότητος ἔκτος τῆς ἐλληνι-
κῆς. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, δῆτα οἱ προπαγανδισταὶ Ρω-
μοῦνοι, γινώσκοντες τὰ ἀκριβεῖς πρὸς τὴν Μητέρα 'Εκ-
κλησίαν κισθήματα ἡμῶν οὐδέποτε ἐτόλμησαν ἴνα εἰση-
γήσωνται ἡμῖν τοὺς παραλογισμοὺς αὐτῶν. 'Αλλ' ἐπει-
δὴ ἡκούσαμεν ἐσχάτως δῆτα καὶ σφραγίδας φαντασιω-
δῶν Ρουμουνικῶν κοινοτήτων παρηγγειλαν οὗτοι, μετα-
ξὺ τῶν ὄποιων μνείκ γίνεται καὶ περὶ κοινότητος «Σέρ-
βιτε», (Σερβίων), διὰ τοῦτο καθηκον ἡμῶν θεωρούμεν-
ίνα, ἐντάντις δικαιοχηρόμενοι κατὰ τῆς τοιαύτης τυχὸν
τερκτωδίκες τῶν προπαγανδιστῶν, διακηρύξωμεν στεν-
τορεῖς δῆτα πατροπαραδότως ἥπ' οἰώνων ἐσμέν 'Ορ-
θόδοξοι 'Ελληνες ἀφωσιωμένοι ἀκραδάντως τῷ Οἰκου-
μενικῷ Πατριαρχείῳ καὶ τῇ φιλοστοργοτάτη ἡμῶν Μη-
τρὶ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίᾳ, τῇ γαλουχησόν.

ἡμᾶς διὰ τῶν θείων ναμάτων τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ἐμπνευστάσῃ τὴν μητρικωτάτην στοργὴν. ἀφ' ἣς οὐδεὶς οὐδέποτε ἀποχωρίσει ἡμᾶς εἰμὴ μόνον ὁ Θάνατος· ἀρρήκτως δὲ συνηνωμένοι καὶ ἐν ὅλον καὶ μόνον ἔν, ἐν κοινωῖς παραδόσεις καὶ ἐθίμοις, μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν ἡμῶν ἀποτελοῦντες, πανηγυρικῶς διακηρύττομεν τὴν τοιχύτην ἀδεσπαστὸν ἡμῶν ταυτότηταν ἐν πᾶσι καὶ θερμῶς παρακλησίαιν τὴν Ὅμετέραν Θειοτάτην προσκυνητὴν ἡμῖν Παναγιότηταν ἵνα ἡ αἴτησις ἡμῶν αὕτη καὶ ἡ διαμαρτυρία ληφθῶσιν ὑπὸ σπουδαίων ἔποψιν.

'Επι τούτοις διατελοῦμεν ἐπικαλούμενοι τὰς θεοπειθεῖς Λύτης εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

'Ἐν Σερβίοις τῇ 30ῃ Μαρτίου 1907.

Τῆς Ὅμετέρας Θειοτάτης προσκυνητῆς ἡμῖν
Παναγιότητος ὑποκλινεῖς θεράποντες.

Τὴν ἀναρρόπαν ταύτην ὑπογράφουσιν 133 οἰκογενειάρχαι.

Συναρρήσ πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἀναφορὰς εἶναι καὶ ἡ παρατιθεμένη ἔκθεσις τοῦ Μητροπόλιτου καὶ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἑδοροεπιτροπῆς Παραμυθίας.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιστασίας καὶ ἐξαρετικοῦ τοῦ ἐνδικφέροντος, ἀνεγνώσθη, ἐν τῇ αἰθίουσῃ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν μητροπόλεως, ἡ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐγκύκλιος,¹ ἐνώπιον τοῦ δημογεροντιακοῦ καὶ ἐφορειακοῦ σωματείου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν κ. Ἱεροθέου, καὶ γραμματεύοντος τοῦ διευθυντοῦ τῶν σχολῶν ἡμῶν Ἰωάννου Δ. Λιάπη· θάμβος δὲ καὶ ἔκστασις κατέλαβεν ἡμᾶς, διότι καὶ ἐνταῦθι γίνεται λόγος περὶ ρωμουνικοῦ ζητήματος εἰς τὴν εὔχνδρον μας τούτεστιν Ἡπειρον, τὴν τρυφερὰν ταύτην καὶ ἀλώθητον παρθένον, τὴν διὰ μέσου τοσούτων αἰώνων συγκρατήσαν τὰ ἥθη τῶν πατέρων αὐτῆς, τὰ ὑψηλὰ ἴδεωδη, τὴν χριστιανικὴν πίστιν, τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ὃν καὶ ἀπειράθμοι ἥσαν οἱ δορυκτήτιρες ταῦτης. Ἀποροῦμεν, Παναγιώτατε Δέσποτα, καὶ ἐξιστάμεθα ἐπὶ τῇ ὑπάρξει, καὶ τὴν σήμερον ἔτι, ἀνθρώπων βουλομένων νὰ ἀποφεύγωσι τὴν ἐλληνικὴν αὐτῶν καταγγὴν, καὶ ἐγκολπουμένων τὸν ρωμουνισμόν! Ἐγκαυχώμεθα δὲ, διότι ἀνήκομεν εἰς τὸ εὐγενέστερον

(1) «Πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ Ἀρχιερεῖς καὶ πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτῶν», ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 15 φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τῆς 13 Ἀπριλίου 1907.

τῶν ἔθυῶν, τούτεστι τὸ ἑλληνικὸν, ὅπερ ὡς κοιτίς τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐδίδαξε καὶ ἐφώτισε τὴν ἀνθρωπότητα σύμπασαν, τοὺς μεγάλους καὶ ἴσχυρούς τῆς σήμερον, οἵτινες ἀποθῶς θεῶνται τὴν χρεπήν καὶ κρίσιμον θέσιν, ἢν διατρέχει ἡ τε βυζαντινὴ ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος σύμπαν.

Γηθόσυνοι ὡσαύτως κατείδομεν, τὴν διακινητάτην ἐμμονὴν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, εἰς τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ρωμουνικῶν κοινοτήτων, ἀπὸ αἰώνων ἐν ἀδιασπόστῳ ἐνότητι διαβιούντων, ζήτημα, ὅπερ ἀναμφιρόήστως ἔσται ἡ δημιουργία φυλετικῶν διακρίσεων, θιγουσῶν μὲν τὸ κανονικὸν ἐκκλησιαστικὸν διοικητικὸν σύστημα, ἐνπειρουσῶν δὲ τὴν ἔριν, τὸ μίσος, τὴν ἔχθραν καὶ τὴν διαπλήνην φρέττομεν διὰ τὴν εἰκτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν περιῆλθον οἱ ἀνθρώποι οὗτοι οἱ ἐπιλεγόμενοι ρωμουνίζοντες! (οὓς εύτυχῶς ἐνταῦθα δὲν γνωρίζομεν), οἵτινες ἀμείλικτοι πολέμιοι εἶναι καὶ τοῦ Γένους καὶ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ητις δικαίως βδελύτεται τοὺς ἐκ φρικώδους ρωμουνικοῦ χρυσοῦ μεμολυσμένους. Θεωροῦμεν ἐπίσης ἀπαράβατον ἡμῶν καθῆκον, ὅπως εἰς ἀπάντησιν γνωρίσωμεν τὴν Ὅμετέρα Θειοτάτην Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν Ἀγίᾳ καὶ Ἱερῷ ἡμῶν Συνόδῳ, ὅτι ἐν ἀπάσῃ τῇ ἐπαρχίᾳ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου οὐδεὶς ρωμουνίζων ὑπάρχει· πεποιθώμεν δὲ, ὅτι καὶ τοὺς τυχόν ἀλλαχόστε ἀποσκιρτήσαντες ἀδελφούς ἡμῶν, οὐδὲν θέλει ισχύσει, ὅπως, ωρισμένως, παρελκύσῃ τούτους, ἀλλ' ὅτι οὗτοι, ωριμώτερον καὶ βαθύτερον σκεπτόμενοι, θέλουσι προσέλθη, μετὰ μείζονος καὶ ἀκμαιοτέρας ζέσεως, εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ητις ἀνοικταῖς ἀγκάλαις καὶ μετ' εὐφροσύνης οὐ τῆς τυχούσης θέλει τούτους δεχθῆ. Καὶ οὗτως, ἐλεύσεθε ἡμιχρ, καθ' ὃ ὡς πομφόλυγες θέλουσι διαφραγῆ καὶ ὡς καπνὸς διαλυθῆ αἱ προπαγανδικαὶ ἐνέργειαι τῶν Ρωμούνων, οἵτινες διὰ τοῦ χρυσοῦ ὅπερ βανδαλικῶς κατεκράτησαν ἐκ τῶν ἐκεῖσει Ἱερῶν ἡμῶν κτημάτων, πειρῶνται νὰ δικασταλέωσωσι τὰ θεμέλια τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, ητις «ἀγάπη» ἔστι· οὗτοι δὲ θέλει ήλιου φρεινότερον καταδειχθῆ, ὅτι οὐδὲν ισχύσει ὅπως ἀποσπάτηται τὰ φιλόστορογχά τέκνα ἀπὸ τῆς σεβασμίας αὐτῶν Μητρός. Λυπούμεθα καὶ θιβάμεθα διὰ τὴν στενόχωρον θέσιν εἰς ἣν τὴν Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία εὑρίσκεται, ἐν ἐλπίδι ὅμως καὶ πεποιθήσει ἔχομεν, ὅτι, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ λχοφιλήτου ἡμῶν Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ., ἡ Ἐκκλησία θέλει ἐμμείνη πιστῶς προμαχοῦσα ὑπέρ τῶν ἀπαρχηράπτων καὶ ἀδικαλεύτων αὐτῆς δικαίων.

Ἐν τέλει δεόμεθα ἵνα ὁ Κύριος σῶζῃ καὶ σκέπῃ

πάντας τοὺς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐμμένοντας, τοὺς στερῷως περιφρουροῦντας τὰ κεκτημένα καὶ ἀποκρούοντας πᾶσαν τῶν ἐνχντίων σχγήνην καὶ ἐπιθυμούν, ἐνισχύῃ πάντας ἡμᾶς εἰς τὸν ἵερὸν τοῦτον τῆς πίστεως καὶ τοῦ Γένους ἄγῶνα, ἐπιδεψὲ λευὴ δὲ τῇ Ὅμ. Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ ἡμῖν Συνάδῳ, πρὸς δόξαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, βίον πανάλθιον καὶ μακρίων.

Τῇ Ὅμ. Θειοτάτῃ Παναγιότητος τέκνα πειθήνικ
Ἐν τῇ Ἱερᾷ μητροπόλει Παραμυθίας τῇ 12 Μαρτίου 1907.

Τπ. + 'Ο Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γριουπορίου
ΙΕΡΟΘΕΟΣ
Τ. Σ.

Ἐπονται αἱ ὑπογραφὲ καὶ αἱ σηριγίδες τῆς ὅημογεροντίας καὶ τῆς ἐφορευπιτροπῆς.

Ἐν ίδιῳ παραρτήματι δημοσιευθήσεται διεξοδικὴ ἐκθεσὶς τοῦ πανιερ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Γερμανοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ιερὰ Σύνοδος.—Τῆς συνοδικῆς συνεδρίας τῆς τρίτης μετέσχε καὶ δ σεβ. μητροπολίτης Τιβεριουπόλεως καὶ Στρωμνίτζης κ. Γρηγόριος, δν προσεφώνησεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ δις ἀπόντησε τὰ δέοντα.—Περὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἐκ τῆς ιερᾶς Συνόδου πανιερ. μητροπολίτου Σισανίου κ. Σεραφείμ ἡ Α. Θ. Π. ἥγγειλε μὲν δι τὸν ἀποχωρεῖ οὗτος ἐκπληρώσας τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καθήκοντα μετὰ παραδειγματικῆς ἀκριβείας, πειραθεὶς καθ' δλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, πάντοτε συμφώνως τῷ χαρακτῆρι καὶ ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ, νὰ φαίνηται τὸ ἔθ' ἔαυτῷ συμβάλλων εἰς τὴν καλιτέραν διεξαγωγὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ὑποθέσεων, ἔξέφρασε δὲ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας τῷ ἀποχωροῦντι ἀδελφῷ διὰ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ συμβολὴν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν διπλῶς εἰ δυνατὸν παραμείνη πλειότερον ἐν τῇ ιερᾷ Συνάδῳ συνεργαζόμενος, διπλῶς δὲ νόμος κωλύει.—Ἐπὶ τούτοις παρατηρήσαντος τοῦ σεβ. μητροπολίτου Πελαγονίας δι τὸ πόθος οὗτος τῆς Α. Θ. Π. δυνατὸν ἐν μέρει νὰ ίκανοποιηθῇ ἐδὲ ἐπιτροπῆς τῷ μητροπολίτη Σισανίου νὰ

παρεδρεύῃ ἐν τῇ ιερᾷ Συνάδῳ μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀντικαθιστῶντος αὐτὸν σεβ. μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἡ Α. Θ. Π. ἐδόλωσεν δι τοῦ ἐδὲ ἐνεκρίθη δὲ συνοδικῶς διπλῶς ἔξακολουθηση παραμένων ὡς μέλος τῆς ιερᾶς Συνάδου μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης δι μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης, ἀποφασίσθεντος ἄμα ἵνα προσκληθῇ ἀμέσως εἰς τὴν τῆς ιερᾶς Συνάδου συνεδρίαν, δ καὶ ἐγένετο.

Κανονικαὶ ψῆφοι.—Χθὲς ἡ ιερὰ Σύνοδος εἰς ἐκλογὴν προθασα μητροπολίτου Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ, ἀντὶ τοῦ πρό τινος ὑποβαλόντος παραίτησιν πανιερ. κ. Πολυκάρπου Θεολογίδου, ἐκ τῶν τριῶν τεθέντων ὑποψηφίων θεοφιλ. ἐπισκόπων Πολυανῆς κ. Παρθενίου καὶ Εἰρηνουπόλεως κ. Ἀρσενίου καὶ τοῦ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Δαμασκονοῦ Μοσχοπούλου, προέκρινε τὸν πρῶτον.

Ἐπὶ ταῖς ἑωραῖς.—Ο σεβασμ. μητροπολίτης Πετρουπόλεως καὶ πρόεδρος τῆς ἀγιωτάτης διοικούσης ρωσικῆς Συνάδου κ. Ἀντώνιος ἐπεμψεν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς συγχαροπτικὸν γράμμα τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, διπλῶς ἐκδόσομεν ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει. Ἐγγράφως ἐπίσης συνεχάροσαν τῇ Α. Θ. Π. οἱ πανιερ. ἀρχιεπίσκοποι Σιναίου, Φιλαδέλφείας καὶ Διοκαισαρείας, δ πανιερ. μητροπολίτης Χαλεπίου κ. Νεκτάριος, οἱ προϊστάμενοι τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων Βενετίας, Παρισίων, Ἀμβέρσης, καὶ δι πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν ἑλλήνων ἀπὸ κοινοῦ μετὰ ἐκατὸν εἰκοσι δύο θυσιαστῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐν τῇ Βουλῇ δυμάδων.—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη προστιθέμεθα σῆμερον τὸ παραδρομὲν ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου δι τὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἀναστάσεως ἀνέγνω γερμανιστὶ τὸ Εύαγγελιον δ σεβ. μητροπολίτης Γρεβενῶν.

Κανονικὴ ἄδεια. Χρησιμοποιοῦντες τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτοῖς συνοδικῶς κανονικὴν ἄδειαν, ἀδίκοντο τὴν τρίτην εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν δ σεβασμ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος καὶ δ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως κ. Σμάραγδος.

Ἐκκλησιαστικὴ 'Αλήθεια.—Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς «Ἐκκλησιαστικὴ 'Αλήθεια» διωρίσθη κατὰ τὴν συνοδικὴν τῆς τρίτης συνεδρίαν δ ἐκ τῶν νέων σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Τιβεριουπόλεως καὶ Στρωμνίτζης κ. Γρηγόριος.